

denne Ret i et givet Tilfælde efter Bryggerens Formening maatte blive misbragt til Indblanding i uvedkommende private Anliggender, har Udvalget dog ikke fundet det rigtigt at prisgive ham til Kontrollens Forgodtbefindende eller omvendt lade Sagen gaa til Doms, men derintod foreslaaet Tvivlighedens Afgjorelse henlagt til Toldbestyrelsen.

Til § 9.

Udvalget har foreslaaet at rette Tallene 190 og 380 i Paragrafens 2det Stykke overensstemmende med Ansættelsen af Glasfernes Potteindhold i 1ste Stykke, til 192 og 384.

Til § 10.

Med denne Paragraf er i første Stykke tilføjet en Regel om det mindste Antal Glasfer, som kan affrives til Udførsel i Salgsbogen, og Paragrafens sidste Stykke er udeladt, da der ikke ses tilstrækkelig Grund til at give en saadan særlig Forfættelse i Henseende til Bryggerier, som ikke findes i Henseende til Brænderier.

Til §§ 12 og 13.

Naar Undladelse af den i § 4 befalede Anmeldelse i § 12 er foreslaaet belagt med Straf af Bryggeriudstaberne Konfiskation til Fordel for Statskassen som Tillæg til den i Paragrafen foreskrevne Bøde, da skjøner Udvalget ikke, at der er Grund til i dette Tilfælde at paalægge en sliq Tillægsstraf. Det vil formentlig være tilstrækkeligt, at Undladelse af den foreskrevne Anmeldelse straffes efter de Regler, som Udvalget foreslaar i §§ 12 og 13.

I disse Paragrafer har Udvalget nemlig ment at burde samle Straffebestemmelserne for alle Overtrædelser af de Paalæg, som ere givne for at sikke den rigtige Sværkjættelse af den Selvangivelse, hvorpaa Olfattens Ansættelse beror, og den behørige Jørelse af de Bøger, ved Hjælp af hvilke Tilspnet med Rigtigheden skal kunne føres. Naar det erindres, at denne Skatteansættelse

efter Selvangivelse er en Tillid, som vises Bryggerne, og at Brud paa den ikke blot udsætter Statskassen for Tab, men ogsaa hæderlige Næringsdrivende for en svigagtig Konkurrence, og at der derfor i Loven bør fastsættes Straffe, som virkelig kunne forventes at ville overvinde Lysten til saadan svigagtig Handlemaade, saa kan der næppe være Tvivl om, at Bødestrafte ikke ere tilstrækkelige, men at der ved Siden deraf bør kunne idømmes Fængsel for Handlinger, sigtende til at besvige Statskassen for den skyldige Afgift.

Udvalget har derfor tilladt sig at foreslaa, at den, som overtræder det i § 2 indeholdte Forbud, eller undlader at iværksætte den i Lovens § 4 paabudte Anmeldelse af, at han agter at brygge skattepligtigt Olf, eller at føre de i §§ 5 og 6 paabudte Bøger eller til Skade for Statskassen undlader at føre dem paa foreskrevet Maade eller i samme Diemed anfører urigtige Angivelser i dem, skal faldes Straf af simpelt Fængsel indtil 3 Maanedes og Bøder fra 2,000 til 10,000 Kroner.

I Gjentagelsestilfælde kan Straffen derhos stige til simpelt Fængsel indtil 6 Maanedes og til Bøder paa 20,000 Kr.

Selvfølgelig bør saa strenge Straffe dog kun idømmes, hvor efter Omstændighederne Handlingen eller Undladelsen kan antages at være sket i det Diemed at besvige Statskassen. Er dette ikke Tilfældet, hvad der i Særdeleshed kan tænkes ved Undladelser, men Overtrædelser kan hidrøre fra Mangel paa skyldig Agtpaagivenhed, vil formentlig en Bødestraf være tilstrækkelig, som dog bør være saa høi, at den for hele Skatteansættelsen saa overmaade betydningsfulde Orden i Bogførelsen derved er tilstrækkelig sikret. Udvalgets Flertal har derfor til § 13 stillet Forslag om, at de i § 12 omhandlede Overtrædelser, naar de foreliggende Omstændigheder give Grund til den Antagelse, at de kun ere begaaede af Mangel paa skyldig Agtpaagivenhed uden nogen Hensigt til at besvige Statskassen, skulle straffes med Bøder fra 500 til